

Patrik hazatérése

Patrik vagyok, egy magyar vizsla, és az egyik történetemet mesélem el nektek. 2 éve kerültem át a gazdimhoz, Milihez. Mikor megkapott, nagyon boldog volt, pont a születésnapján. Soha nem felejttem el ezt az emlékezetes napot.

Egyik reggel, mikor Mili enni adott nekem, furcsa zörejt hallottam az udvarról. Gyorsan odafutottam az ablakhoz, de nem láttam semmit, ezért visszamentem reggelizni. Ekkor valami hangot hallottam. Mili anyukája volt, aki Mili papájával beszélgetett. Ezt mondta neki:

- Vigyázz, le ne ejtsd a tortát!

- Jól van, figyelek! Remélem, ízlik majd Milinek.

Nem értettem, mi történik. Gyorsan megettem a reggelim, ekkor hirtelen egy nagy csattanást hallottam. Gyorsan kifutottam az előszobába.

- Jaj, ne! Tönkrement Mili tortája. Most mit csináljunk? Nincs időnk újat venni, mindjárt jönnek a vendégek - mondta az anyuka.

- Tudok egy jó helyet, ahol készen lehet venni a tortát - szölt a nagypapa.

- Rendben, menjünk, de siessünk!

Ezzel becsapták maguk után az ajtót. Csodálkozva figyeltem a nagy rohanást. Visszamentem a nappaliba, hogy megkeressem a labdámat, de hirtelen megtorpantam. Egy óriási dobozt láttam magam előtt, ami színes papírba volt becsomagolva. Nem tudtam megállni, hogy ne ugorjak, és ezzel a lendülettel rávettem magam a dobozra. Ekkor valami töréshangot hallottam. A csomagolás leesett róla, és kinyílt a doboz.

Egy gyönyörű, de most már darabokban álló tükör volt benne. Ekkor kinyílt az ajtó, és megjött Mili apukája. Levette a cipőjét, bejött a nappaliba, és ezt mondta:

- Jaj, Patrik, mit csináltál? Tönkretetted az ajándékot, rossz kutya vagy!

Ezzel megfogta a dobozt, és kivitte a konyhába.

- Most tönkretettem Mili születésnapját - gondoltam magamban.- Hogyan tehetném ezt jóvá? Ekkor megláttam, hogy nyitva van a bejárati ajtó, s azzal a lendülettel kifutottam az ajtón.

- Már tudom is, mit tegyek. Elmegyek Mili iskolájához, és meglepem.

De nem volt olyan könnyű eljutni az iskolához, nem találtam, el is tévedtem. Mentem jobbra-balra, de sehol se láttam. Leültem egy fához, és elkezdtem nyüszíteni.

- Kár volt eljönnöm, ez a világ legrosszabb napja

Ekkor egy idős néni látta meg. Rögtön oda is futottam.

- Mit keresel itt kutyus? - kérdezte a néni, azután megnézte a nyakörvemet. Ez volt ráirva:

„Patrik vagyok, magyar vizsla, ha elveszek, hívd ezt a számot: 0630245679.”

Ezután elővette a telefonját a zsebéből, és felhívta a számot, de senki se vette fel.

- Hát, kis kutyus, nem vette fel a gazdid... Gyere, hazaviszlek! Lehet, később visszahívnak.

Örömmel mentem vele. Mikor odaértünk a néni házához, volt még egy kutya, egy jó nagy, erős németjuhász.

- Ó itt Zsömi, egy nagyon barátságos kutya. Játsszatok!

Ezzel a néni bement a házba. Pár órával később kijött, és rám tett egy pórázt.

- Patrik, most szölt a gazdád, hogy vigyelek haza.

Ennek hallatán nagyon megörültem. Már nagyon vártam, hogy újra Milivel legyek. De várjunk csak, ma van a születésnapja, nem mehetek haza üres manccsal! Ekkor megpillantottam egy boltot. Rögtön odafutottam, és elkezdtem kaparni az ajtót.

- Valamit szeretnél? - kérdezte a néni. Kinyitotta a bolt ajtaját, én rögtön a

csokikhoz siettem. Tudtam, Mili kedvence a meggyes-csokis, mert mindig ezt ette.

- Szóval csokit akarsz? - ezzel levette a polcról, és odavitte a kasszához.

- 500 forint - mondta a pénztáros.

A néni fizetett, majd elindultunk haza. Mikor megláttam a házunkat, elkezdtem rohanni. Mili a fotelben ült szomorúan, de amikor megpillantott, felcsillant a szeme, és elkezdett felém futni.

- Jaj, Patrik, halálra aggódtam magam!

Ekkor odaadtam neki a csokit.

- KÖSZÖNÖM! Nálad jobb kutyust el se lehet képzelni! A néninek pedig köszönöm, hogy hazahozta!

- Igazán nincs mit! Jó látni, hogy így szereted a kutyád.

Ezután egy vidám, önfeledt játékkal ünnepeltük a születésnapot.

Ez volt az én nagy hazatérésem.

Póhr Anita 5. osztály
Dadi Református Általános Iskola